

alvorligt, og derfor har jeg ikke lavet en ordførertale i traditionel forstand. Jeg vil prøve at gå ind i selve rapporten. Det er jo egentlig det, vi er kaldt herved for, og der er da også nogle af de ting, der står der, som jeg er glad for.

Da jeg ikke har lavet en ordførertale, kan det godt være, at jeg ikke kan holde mig inden for de ti minutter, men så har jeg en aftale med formanden. Så trykker han på en rød knap, og så må jeg gå ned.

I forordet til den store rapport står der: »Verdenssamfundet står midt i en økologisk krise«.

Det, jeg kom til at tænke på, da jeg læste det, var Jehovas Vidners blad, Vagttårnet, og dér står garanteret altid på et eller andet tidspunkt, at kloden går under, og det er hvert andet eller hvert tredje år. Når man læser de rapporter her, så har man jo også tårer i øjnene: Den klode, vi lever på, er faktisk ved at gå under!

Så står der videre: »Krisens mange enkeltelementer er daglige indslag i nyhedsmediernes«.

Nu bruger man altså lige pludselig nyhedsmediernes som sandhedsvidne, og derfor vil jeg godt sige til ministeren – ministeren er trods alt til stede sådan cirka i salen – at ministeren under et samråd var meget, meget utilfreds med artiklen i Jyllands-Posten for den 16. november, den giftige rapport, men her står altså lige pludselig, at det, der står i avisen, er det, der gør, at nu skal vi til at passe på.

Der står videre: »Drivhuseffekt, ørkendannelse, hul i ozonlaget«, og derfor vil jeg også godt sige: Man tager det som sandhedsvidne; man får folk til at tro, at det hele er ved at gå under. Der er nogle forskere, der tror, at det er et problem med ozonlaget, men der er andre forskere, der siger det modsatte. Om det er fup eller fakta med ozonlaget, står vel nogenlunde lige, og der er i hvert fald ingen beviser på, at vi ødelægger vores klode.

Så står der, at vi udrydder planter og dyr og forurener drikkevandet. Vi skal selvfølgelig passe på vores drikkevand, men jeg ved i hvert fald fra alle de jyske amter, at de siger, at vi har rigeligt og godt drikkevand i Danmark, og det har vi jo. Vi skal selvfølgelig passe på det, vi har, men vi skal også passe på ikke at bilde befolkningen ind, at det, de drikker, mere eller mindre er gift.

Så står der i tredje afsnit i forordet: »Hvad end Danmark gør, er det indlysende, at en isoleret dansk indsats kun vil få begrænset betydning«. Det vil altså sige, at hele debatten i dag om de store rapporter afrundes med, at for

øvrigt er det lige meget, hvad lille Danmark gør. Så er det jo godt, at vi er medlem af nogle store organisationer.

Vi hører også tit, at ved, at vi rydder regnskoven, ødelægger vi de klimatiske forhold. Nu mener jeg heller ikke, det er godt at rydde de sidste træer og skove, og derfor har jeg også lige selv rejst en skov. Men der står f.eks. i den her rapport: »Tropisk regnskov bruger selv al den ilt, den producerer«. Det er altså en ny rapport, der siger, at en regnskov er højst bæredygtig.

Så står der på side 11: »Forsigtighedsprincippet indebærer, at prioriteringen af natur- og miljøhensyn skal baseres på velbegrundet dokumentation«. Det er Fremskridtspartiet faktisk enig i: Tvivl skal komme naturen til gode og dermed os selv. Men når man hører debatten i dag, er der faktisk ikke ret mange, der bruger ordet velbegrundet. Det er floskler og sådan noget, man slynger om sig med.

På side 12 står, at det kan konstateres, at natur- og miljøforhold i Danmark lokalt set er relativt under kontrol. Deri er jeg enig. Hvorfor er der ingen politikere, der tør sige, at vi faktisk har tingene meget fint under kontrol i Danmark?

Så er vi omme på side 29, hvor der forneden står, at der endvidere er behov for videnopbygning i relation til sikring af ren jord, rent grundvand osv.

Man skal jo altså have en videnopbygning, og det var ministeren også inde på. Det var det med Miljøagenturet, og det var vel også derfor, vi alle sammen syntes, det var godt, at vi fik et miljøagentur i Danmark.

Hvad er realiteten så? Den er, at vi har brug for det f.eks. til den debat, vi har om pesticider og godkendelse af dem. Her kan man ingen viden få fra Miljøagenturet. Det er sjovt, at da vi havde debatten om dioxin i slam, spurgte jeg også: Hvilken viden kan man få fra denne store videnbank? Nul!

Derfor kan jeg ikke rigtig se den store åbning i det, der hedder Det Europæiske Miljøagentur – og jeg mener nok, at ministeren burde lade være med at sidde og snakke med sine sidefæller og så lytte lidt til debatten og svare på, hvad der egentlig bliver spurgt om, ellers er der jo ikke meget ved, at vi står her og spilder en hel dag på sådanne rapporter.

På side 31 står det med grønne afgifter. Det fik jeg i en kort bemærkning, så det springer vi over.